Dosarul nr. 4r-1406/25 Judecătoria Hâncești (sediul Central)
4-25014971-02-4r-18042025 Judecător Valentina SURUCEANU

D E C I Z I E
în numele Legii

15 decembrie 2025 **mun. Chișinău**

COLEGIUL PENAL AL CURȚII DE APEL CENTRU
Având în componența sa:
Președintele ședinței de judecată Eugeniu BEȘELEA
Judecătorii Olga COJOCARU și Vitalie BUDECI

a examinat în ordine de recurs, fără prezența părților, recursul declarat de către avocatul Veaceslav CĂTĂRĂU în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, DUTCĂ Ion *****, împotriva Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 4-26/2025 din 03 aprilie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 500177 din 28.01.2025, în privința lui **DUTCĂ Ion *****în temeiul art.78/1 Cod contravențional.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:
În procedura instanței de fond: din 05.02.2025 până la 03.04.2025;
În Curtea de Apel Centru: din 18.04.2025 până la 15.12.2025.
Procedura de notificare a părților a fost executată.

Verificând legalitatea Hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,

A C O N S T A T A T :

1. La 20 ianuarie 2025, ora 16:00, DUTCĂ Ion aflându-se la domiciliu în satul *****, r-nul Hâncești în urma unui conflict cu soția DUTCĂ Aliona a tras-o de păr și a lovit-o cu picioarele peste corp, cauzându-i conform raportului de constatare nr.202522P0042 din 23 ianuarie 2025, vătămări corporale neînsemnate.

Acțiunile lui DUTCĂ Ion au fost încadrate în prevederile art.78/1 Cod contravențional, maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale.

În conformitate cu prevederile art.395 Cod contravențional, la data de 05.02.2025, agentul constatator a expediat materialele cauzei contravenționale spre examinare în

instanța de judecată conform competenței teritoriale și jurisdicționale, cu solicitarea de tragere a lui DUTCĂ Ion la răspundere contravențională.

2. *Prin Hotărârea Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 4-26/2025 din 03 aprilie 2025,* a fost recunoscut vinovat DUTCĂ ION *****de comiterea contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, şi, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de arest contravențional pe un termen de 7 (șapte) zile, cu calcularea termenului din momentul reținerii.

Prezenta hotărâre a fost transmisă pentru executare Inspectoratului de Poliție Hâncești.

3. *Nefiind de acord cu Hotărârea instanței de fond, avocatul Veaceslav CĂTĂRĂU în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, DUTCĂ Ion *****, a declarat recurs în termenul legal, prin care solicită admiterea recursului, casarea Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 4-26/2025 din 03 aprilie 2025, cu înlocuirea sancțiunii cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 40 de ore, considerând că această soluție este mai proporțională şi adecvată circumstanțelor cauzei.*

În motivarea recursului recurentul a menționat că, instanța a aplicat eronat principiul proporționalității şi a normelor legale aplicabile aplicând arestul contravențional fără a evalua în mod corespunzător alternativele prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, care permite şi munca neremunerată în folosul comunității (40-60 ore). Această abordare mecanică contravine principiului proporționalității consacrat de art.41 alin.(1) Cod contravențional, care obligă instanța să aplice o sancțiune proporțională cu gradul prejudiciabil al faptei şi circumstanțele personale ale făptuitorului.

Apărarea afirmă că deși clientul său a recunoscut integral vina, a exprimat regret sincer şi a solicitat o pedeapsă alternativă, instanța nu a luat în considerare aceste elemente, limitându-se la o evaluare formală a personalității sale (consumul de alcool, agresivitatea). Instanța a omis să aprecieze impactul unei sancțiuni privative de libertate asupra familiei sale, având în vedere că DUTCĂ Ion are copii şi dorește să repare relația cu soția sa. Instanța a considerat că munca neremunerată nu ar fi eficientă, invocând agresivitatea clientului, fără a verifica dacă o astfel de sancțiune, combinată cu alte măsuri (ex. consiliere psihologică), ar putea contribui la corectarea sa. Aceasta contravine standardelor CEDO, care cer individualizarea sancțiunilor (ex. Clooth c. Belgiei, 1992).

4. ***Procedura de notificare a părților a fost executată.***

În conformitate cu art.3 alin.(1) Cod de procedură penală, în desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul urmăririi penale sau al judecării cauzei în instanța judecătorească.

La judecarea recursului, Colegiul Penal reieșind din modificările operate prin Legea nr.245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), în temeiul art.447 alin.(1), (2) Cod de procedură penală (în redacția Legii nr. 245 din 31.07.2023 „pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului de procedură penală și a Codului contravențional", în vigoare din 22.08.2023), Colegiul penal a dispus examinarea

cauzei penale în ordine de recurs, în lipsa părților, fiindu-le comunicat acestora despre data, ora și locul examinării cauzei penale și cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În conform art.471 alin.(1) Cod Contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților.

Fiind notificate de către instanța de recurs părțile la proces, în conformitate cu art.471 alin.(2) Cod contravențional, agentul constatator, și contravenientul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Deci, cauza contravențională se va examina în lipsa părților în procedură scrisă.

*5. Deliberând asupra motivelor invocate în recurs, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, pe baza probelor administrate și cercetate de prima instanță, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul declarat de către avocatul Veaceslav CĂTĂRĂU în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, DUTCĂ Ion *****, împotriva Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 4-26/2025 din 03 aprilie 2025, din considerentele ce succed.*

6. În conformitate cu prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs *respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.* Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală", în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Este de menționat că, la judecarea cauzei instanța de fond a ținut cont de cerințele art.458 Cod contravențional, care prevede că, la examinarea cauzei contravenționale instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei precum și alte circumstanțe ce au importanță la examinarea cauzei, adică să examineze cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv cu respectarea dreptului la un proces echitabil și la apărare.

Colegiul subliniază că, judecarea cauzei în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă. Hotărârea judecătorească cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile art.462 Cod contravențional.

7. Potrivit materialelor cauzei contravenționale, Colegiul penal reține că, conform procesului verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 500177 din 28.01.2025 întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hâncești, DELIU Valeriu, cet. DUTCĂ Ion a comis contravenția prevăzută de art.78/1 Cod contravențional.

Prin procesul verbal nominalizat, s-a constatat că, DUTCĂ Ion, la data de 20 ianuarie 2025, ora 16:00, aflându-se la domiciliu în satul *****, r-nul Hâncești în urma unui conflict cu soția DUTCĂ Aliona a tras-o de păr și a lovit-o cu picioarele peste corp, cauzându-i conform raportului de constatare nr.202522P0042 din 23 ianuarie 2025, vătămări corporale neînsemnate.

Acțiunile lui DUTCĂ Ion au fost calificate de către agentul constatator conform art.78/1 Cod contravențional, adică *maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale.*

La 05.02.2025, în temeiul art.395 Cod contravențional, agentul constatator a remis materialele acumulate pe cazul dat Judecătoriei Hâncești (sediul Central) pentru examinare în fond şi adoptarea unei hotărâri.

Drept consecință, prin Hotărârea Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 4-26/2025 din 03 aprilie 2025, a fost recunoscut vinovat DUTCĂ Ion *****de comiterea contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, şi, i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de arest contravențional pe un termen de 7 (șapte) zile, cu calcularea termenului din momentul reținerii

Verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe, Colegiul Penal conchide, că recurentul nu a prezentat instanței de recurs careva argumente și probe prin care s-ar dovedi netemeinicia și ilegalitatea soluției adoptate de prima instanță, din care considerente va respinge ca nefondat recursul declarat în prezenta cauză, cu menținerea Hotărârii primei instanțe.

Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei.

În acord cu art.374 Cod contravențional, *procesul contravențional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părților şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea şi soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor şi condițiilor care au contribuit la săvârşirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârşirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală, precum şi al normelor dreptului internațional şi ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile şi libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.*

Potrivit art.458 alin.(1) Cod contravențional, *examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența*

circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei. Pentru a purcede la analiza existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la cerințele imperative prevăzute de legea contravențională prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

8. ***Cu referire la legalitatea*** procesului-verbal cu privire la contravenție, Colegiul denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art.5 și 7 Cod contravențional.

Colegiul penal reține că, Legea prevede redactarea procesului verbal într-o anumită formă *ad validatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit.

În continuare, instanța de judecată remarcă că procesul – verbal cu privire la contravenție fiind întocmit de un organ al statului aflat în exercițiul funcțiunii trebuie sa i se recunoască valoarea probatorie sub aspectul constatării stării de fapt, ca efect al triplei prezumții de autenticitate, veridicitate și legalitate. În acest sens este de menționat că în jurisprudența CtEDO s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt în principiu, contrare Convenției. În așa mod, Curtea a constatat anterior că prezumțiile de fapt și de drept se regăsesc în orice sistem de drept; în principiu, convenția nu derogă de la acestea, însă în materie penală obligă statele contractante să nu depășească un anumit prag. În special, articolul 6 § 2 impune statelor să aibă în vedere aceste prezumții, aceasta în limite rezonabile, ținând cont de gravitatea faptelor și păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franței, hotărârea din 7 octombrie 1988, seria A, nr. 141-A, pag. 15, pct. 28; Telfner împotriva Austriei, nr. 33501/96, pct. 16, 20 martie 2001*).

Constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului – verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate şi prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constatată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Examinând materialele cauzei contravenționale Colegiul nu a stabilit încălcarea cărorva drepturi şi libertăți ale lui DUTCĂ Ion *****, or acestuia i-au fost aduse la cunoștință drepturile şi obligațiile, inclusiv prin precizarea acestora în partea verso a actului contestat, pentru primirea căruia, aceasta a confirmat prin semnătura sa ologrfă în rubrica

nr. 19 din procesul verbal cu privire la contravenție. La fel, se reține că, procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului, fapt confirmat prin semnătura aplicată la rubricile corespunzătoare. În aceste condiții, Colegiul consideră că a fost respectat și art.443 alin.(1) lit.g) Cod contravențional, prin care contravenientului i-a fost asigurat dreptul de a obiecta și de a prezenta probe în apărarea sa, formulându-le inclusiv prin contestarea actului în instanța de judecată.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța de recurs constată că agentul constatator a respectat prevederile art.443 alin.(1) lit. a)-h) Cod contravențional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorității pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupația persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabilește identitatea persoanei, fapta contravențională, locul şi timpul săvârșirii ei, circumstanțele cauzei care au importanță pentru stabilirea faptelor şi consecințelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenție; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției; mențiunea prin semnătură despre aducerea la cunoștința persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligațiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecțiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care Colegiul nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei.

Astfel analizând sub aspectul legalității procesului verbal cu prevederile art.443 Cod contravențional, nu denotă careva temeiuri de nulitate ale acestuia, or, acesta reflectă inclusiv locul comiterii faptei contravenționale, semnătura agentului constatator, cât și încadrarea juridică a faptei, norma materială contravențională și indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției.

Cu precădere la caz, instanța de recurs precizează că legea contravențională prevede redactarea într-o anumită forma *„ad validitatem”* a procesului-verbal cu privire la contravenție reieșind din prevederile art.443 Cod contravențional, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmită, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art.443 Cod contravențional sunt impuse și prin prisma art.445 Cod contravențional, respectiv procesul verbal cu privire la contravenție MAI06 500177 din 28.01.2025 întocmit în baza art.78/1 Cod contravențional *au fost întocmite, cu respectarea* rigorilor instituite de art.443 al Codului contravențional iar careva elemente sau împrejurări, care ar condiționa declararea nulității absolute a acestui proces-verbal, nu au fost stabilite. Mai mult ca atât, la examinarea cauzei, Colegiul nu a stabilit că datele înserate de agentul constatator în actul atacat au fost obținute prin ilegalitățile, metodele sau încălcările enumerate expres în art.425 alin.(6) al Codului contravențional.

9. ***Sub aspectul temeiniciei*** procesului-verbal și a deciziei contestate, instanța evidențiază că forța probantă a acestora în cauzele contravenționale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza Bosoni împotriva Franței, hotărârea din 7 iunie 1999).

Relaționând elementele de drept citate supra la starea de lucruri definită în cauza contravențională de referință, Colegiul alăturat instanței de judecată observă că agentul constatator a administrat un spectru larg, concludent, util și relevant de mijloace probatorii, care susțin învinuirea adusă pe caz lui DUTCĂ Ion *****, în comiterea contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, și anume:

- ***Informația telefonică 112, din 20 ianuarie 2025, ora 16:42***, a parvenit informația telefonică prin intermediul SNAU 112, apelant cet. DUTCĂ Aliona, anul nașterii *****, domiciliată în satul *****, r-nul Hâncești (telefon de contact *****), care a comunicat că, la data de 20 ianuarie 2025 în domiciliul din satul *****, r-nul Hâncești a fost agresată fizic de către soțul Dutca Ion (f.d.5);

- ***Plângerea din 20 ianuarie 2025, prin care DUTCĂ Aliona***, domiciliată în satul *****, r-nul Hâncești, solicită organelor competente de drept să ia măsuri cu DUTCĂ Ion care la data de 20.01.2025 a numit-o cu cuvinte necenzurate, a înjurat-o și a agresat-o fizic lovind-o cu piciorul în coaste partea dreaptă și a tras-o de păr (f.d.6 – 7);

- ***Raportul de constatare nr. 202522P0042 din 23 ianuarie 2025***, potrivit concluziei, la DUTCĂ Aliona s-a constatat: echimoză pe partea dreaptă a cutiei toracice, leziune care a fost produsă prin mecanism traumatic de lovire/compresie cu/de obiect contondent dur, are o vechime de aproximativ de 1-2 zile până la examinarea din 21.01.02025, astfel poate data cu timpul și circumstanțele indicate în solicitare și declarate de persoana examinată. Leziunea menționată generează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Excoriația pe cap, în regiunea parieto-occipitală pe dreapta, leziune care a fost produsă prin mecanism traumatic de lovire/compresiune cu/de obiect contondent-dur, are o vechime de 1-2 zile până la examinare 21.01.2025, poate data cu timpul și circumstanțele indicate în solicitare și declarate de persoana examinată. Leziunea menționată generează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Datele morfologice, localizarea anatomică a leziunilor corporale menționate formarea lor la căderea propriei statură nu se exclude (f.d.11-12).

Probele prezentate nu au fost contestate de către făptuitor, careva probe ce resping faptele stabilite de către agentul constatator instanței nu au fost prezentate. Astfel, sub aspectul temeiniciei procesului-verbal, instanța de recurs reține că, situația de fapt reținută în demers corespunde realității.

Instanța de recurs constată că în raport cu cele enunțate, art.425 alin.(2) Cod contravențional cuprinde dispoziții exprese cu privire la forța probantă a procesului verbal cu privire la contravenție și altor probe acumulate, fiind reglementat că, în calitate de probe

se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul verbal cu privire la contravenție, procesul verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul verbal de percheziție, procesul verbal privind cercetarea la fața locului, procesele verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, declarațiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

La fel, Colegiul reține că, legiuitorul în art.442 alin.(1) Cod contravențional, a definit procesul verbal cu privire la contravenție, ca fiind un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Subsecvent, a fost legiferat și faptul că procesul verbal cu privire la contravenție se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezența persoanei în privința căreia a fost pornit procesul contravențional, fie în absența sa.

10. Instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional care prevăd examinarea contravenției sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei și corect a conchis că actele contravenționale întocmite în privința lui DUTCĂ Ion *****sunt legale și învinuirea adusă este întemeiată, fiind confirmată prin probe, pertinente, concludente, admisibile și utile procesului de stabilire a adevărului.

Colegiul penal reconfirmă poziția instanței de fond, precum că, concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui DUTCĂ Ion *****în comiterea încălcării prevederilor art.78/1 Cod contravențional, sunt fondate, iar acuzarea formulată de agentul constatator se întemeiază pe probe certe și concludente, la materialele procesului contravențional au fost anexate probe materiale care confirmă fapta incriminată de agentul constatator contravenientului, ceea ce echivalează cu îndeplinirea obligației pozitive a agentului constatator de demonstrare a vinovăției acestuia.

Interpretând art.425 alin.(2) în coroborare cu art.442 alin.(1) al Codului contravențional, rezultă că procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 500177 din 28.01.2025, face dovada cu privire la situația faptică și încadrarea în drept stabilită de agentul constatator a săvârșirii nemijlocite a contravenției, urmând a fi examinat în raport cu actele existente la dosar.

Prin urmare, toate aceste înscrisuri apreciate în cumul cu circumstanțele speței, dovedesc fără echivoc că DUTCĂ Ion a comis contravenția prevăzută de art.78/1 Cod contravențional, prin urmare Colegiul găsește întemeiate concluziile agentului constatator aferent vinovăției lui DUTCĂ Ion, prin care s-a făcut dovadă stării de fapt, fiind stabilit cu certitudine faptul că, ultimul la data de 20 ianuarie 2025, ora 16:00, aflându-se la domiciliu în satul *****, r-nul Hâncești în urma unui conflict cu soția DUTCĂ Aliona a tras-o de păr și a lovit-o cu picioarele peste corp, cauzându-i conform raportului de constatare nr.202522P0042 din 23 ianuarie 2025, vătămări corporale neînsemnate, prin ce a încălcat prevederile art.78/1 Cod contravențional.

Sub acest aspect, instanța de recurs conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate

și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost stabilită pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, precum și din comportamentul contravenientului și declarațiile victimei.

11. La calificarea acțiunilor făptuitorului instanța de recurs se conduce de prevederile art.2 din Legea cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie nr.45 din 01.03.2007, conform cărora prin violenta în familie se subînțelege – acte de violență fizică (…) cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

La fel colegiul reține, că potrivit art.3 alin.(1), (2) lit.b) a Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, copii.

Respectiv constituie violență fizică – vătămarea intenționată a integrității corporale ori a sănătăți prin lovire, (…), alte acțiuni cu efect similar.

În drept, instanța de recurs reține că, în temeiul art.24 alin.(1) din Constituția Republicii Moldova, statul garantează fiecărui om dreptul la viață şi la integritate fizică şi psihică.

Potrivit art.3 alin.(2) din aceeași Lege, prin membri de familie se înțeleg în condiția de conlocuire: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii, iar în condiția de locuire separată: *persoanele aflate* în căsătorie, *în divorț,* rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj).

În acest context, Colegiul Penal constată că, DUTCĂ Ion *****a săvârșit contravenția prevăzute de art.78/1 Cod contravențional și anume maltratarea și alte acțiuni violente, comise față de un membru al familiei și anume soția sa DUTCĂ Aliona, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale prin urmare făptuitorul și victima sunt în relații de rudenie, şi respectiv, părțile în proces sunt membri de familie, în sensul prevederilor enunțate supra și art.133/1 Cod penal.

Cu referire la componența de contravenție prevăzută de art.78/1 Cod contravențional, instanța de recurs relevă că *obiectul juridic special* al contravenției se referă la totalitatea valorilor cu privire la solidaritatea familială, la rândul său *obiectul juridic secundar* se referă la relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică a persoanei.

În acest sens, prin fapta comisă, DUTCĂ Ion *****a atentat la obiectul juridic secundar - relațiile sociale cu privire la integritatea corporală, sănătatea, integritatea fizică sau psihică, la onoarea şi demnitatea persoanei.

La componența contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, *obiectul material* al contravenției îl reprezintă corpul persoanei, adică al victimei DUTCĂ Aliona, iar în prezenta speță obiectul material se dovedește prin raportul de constatare nr.202522P0042 din 23 ianuarie 2025, efectuat în privința lui DUTCĂ Aliona, la care s-a

depistat echimoză pe partea dreaptă a cutiei toracice, leziune care a fost produsă prin mecanism traumatic de lovire/compresie cu/de obiect contondent dur, are o vechime de aproximativ de 1-2 zile pînă la examinarea din 21.01.02025, astfel poate data cu timpul și circumstanțele indicate în solicitare și declarate de persoana examinată. Leziunea menționată generează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Excoriația pe cap, în regiunea parieto-occipitală pe dreapta, leziune care a fost produsă prin mecanism traumatic de lovire/compresiune cu/de obiect contondent-dur, are o vechime de 1-2 zile până la examinare 21.01.2025, poate data cu timpul și circumstanțele indicate în solicitare și declarate de persoana examinată. Leziunea menționată generează dereglarea sănătății nu mai mult de 6 zile și în baza acestui criteriu se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau a sănătății. Datele morfologice, localizarea anatomică a leziunilor corporale menționate formarea lor la căderea propriei statură nu se exclude.

Victima contravenției specificate la art.78/1 Cod contravențional poate fi oricare membru al familiei făptuitorului.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă care constă în maltratare sau alte acțiuni violente realizate de un membru al familiei în raport cu alt membru al familiei; 2) urmările prejudiciabile sub forma vătămărilor neînsemnată a integrității corporale; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Potrivit art.2 din Legea nr. 45 din 01.03.2007, cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, prin violență în familie se înțeleg actele de violență fizică, sexuală, psihologică, spirituală sau economică, cu excepția acțiunilor de autoapărare sau de apărare ale altei persoane, inclusiv amenințarea cu asemenea acte, comise de către un membru de familie în privința altui membru al aceleiași familii, prin care s-a cauzat victimei prejudiciu material sau moral.

Aceeași normă apreciază, violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Corespunzător, reieșind din prevederile art.2 din Legea nominalizată, acțiunea sau inacțiunea prejudiciabilă din contextul contravenției prevăzute la art.78/1 Cod contravențional, cunoaște următoarele modalități faptice de realizare:

- *violență fizică*, adică vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar;

- *violență psihologică*, adică impunere a voinței sau a controlului personal, provocare a stărilor de tensiune şi de suferință psihică prin ofense, luare în derâdere, înjurare, insultare, poreclire, șantajare, distrugere demonstrativă a obiectelor, prin amenințări verbale, prin afișare ostentativă a armelor sau prin lovire a animalelor domestice; neglijare; implicare în viața personală; acte de gelozie; impunere a izolării prin detenție, inclusiv în locuința familială; izolare de familie, de comunitate, de prieteni; interzicere a realizării

profesionale, interzicere a frecventării instituției de învățământ; deposedare de acte de identitate; privare intenționată de acces la informație; alte acțiuni cu efect similar.

Norma menționată definește violența fizică ca vătămare intenționată a integrității corporale ori a sănătății prin lovire, îmbrâncire, trântire, tragere de păr, înțepare, tăiere, ardere, strangulare, mușcare, în orice formă şi de orice intensitate, prin otrăvire, intoxicare, alte acțiuni cu efect similar.

Reieșind din declarațiile victimei, precum și celelalte mijloace materiale de probă, administrate de agentul constatator la etapa constatării faptei contravenționale se demonstrează că, DUTCĂ Ion *****la data de 20 ianuarie 2025, ora 16:00, în satul *****, r-nul Hâncești, a agresat-o fizic pe soția sa cet. DUTCĂ Aliona.

De altfel, declarațiile victimei, DUTCĂ Aliona coroborează cu raportul de constatare nr.202522P0042 din 23 ianuarie 2025 și explicațiile însăși a făptuitorului.

12. În conformitate cu art.2 din Regulamentul Ministerului Sănătății de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale din 27 iunie 2003, *prin vătămare corporală* se înțelege prejudiciul cauzat sănătății prin dereglarea integrității anatomice a organelor şi țesuturilor sau a funcțiilor acestora, provocate de acțiunea diferiților agenți externi: mecanici, fizici, chimici, biologici, psihici. Art.2 din același Regulament enunță că expertiza medico-legală a gravității leziunii corporale se efectuează numai în baza ordonanței în scris emisă de către ofițerul de urmărire penală, a procurorului sau hotărârii instanței judecătorești, iar art.6 indică că în cazul efectuării expertizei medico-legale a gravității vătămării corporale se întocmește „Raport de expertiză medico-legală”, iar în caz de examinare medico-legală la solicitarea organelor de drept sau la cererea persoanei vătămate – „Raport de examinare medico-legală”.

Conform art.21 din Regulamentul Ministerului Sănătății de apreciere medico-legală a gravității vătămărilor corporale din 27 iunie 2003, aprecierea gradului de gravitate al vătămării corporale se efectuează în baza criteriilor stabilite pentru fiecare grad de gravitate. În virtutea art.74 al aceluiași Regulament, din vătămări neînsemnate fac parte leziunile ce nu generează o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile sau o incapacitate permanentă de muncă.

Se reține că la caz, Raportul de constatare nr.202522P0042 din 23 ianuarie 2025 demonstrează cu certitudine că, la DUTCĂ Aliona au fost depistate echimoze pe partea dreaptă a cutiei toracice, leziune care a fost produsă prin mecanism traumatic de lovire/compresie cu/de obiect contondent dur, care se califică ca vătămare corporală neînsemnată. Astfel se atestă existența rezultatului prejudiciabil stabilit de lege.

De asemenea, urmează a fi menționat că, componența de contravenție prevăzută de art.78/1 Cod contravențional este una materială pentru calificare fiind necesară săvârșirea faptei prejudiciabile, survenirea unor consecințe prejudiciabile şi existența legăturii cauzale dintre faptă şi consecințe. Urmările prejudiciabile constau în cauzarea vătămării neînsemnată a integrității corporale. Instanța de recurs conchide că, aprecierea coroborată a tuturor probelor din dosar demonstrează că există o legătură de cauzalitate între acțiunile realizate de DUTCĂ Ion *****și leziunile depistate la DUTCĂ Aliona. Legătura respectivă este demonstrată de declarațiile victimei făcute în fața agentului constatator, de amplasarea și caracterul leziunilor depistate la ea.

Colegiul penal concluzionează că, declarațiile victimei expuse în fața agentului constatator, referitoare la modul de agresare a acesteia (partea anatomică a corpului și mijloacele prin care iau fost aplicate lovituri) sunt confirmate prin Raportul de constatare. Or, locul depistării leziunilor și echimozelor, demonstrează cu certitudine afirmațiile victimei referitoare la faptul că, a fost agresată de către DUTCĂ Ion *****și combat versiunea acestuia precum că, nu sunt acte de violență dar reacții în cadrul unor tensiuni acumulate.

În lumina celor reflectate de celelalte probe din dosar, în special din Raportul de constatare, declarațiile victimei, instanța de recurs a apreciat că versiunea apărării este doar o tactică de apărare. În asemenea circumstanțe, instanța de judecată a ajuns la concluzia că, anume versiunea prezentată de victimă este cea veridică. Din aceleași motive, instanța de judecată a conchis că acțiunea prejudiciabilă a avut loc și a fost comisă de către acuzatul DUTCĂ Ion *****.

Cât privește *latura subiectivă*, vinovăția făptuitorului în prezenta speță, raportată la fapta imputată, cuprinde forma intenției directe, adică, făptuitorul a conștientizat caracterul prejudiciabil al faptei, a prevăzut urmările și a dorit survenirea lor. În speță, agentul constatator în procesul administrării probelor a dovedit intenția făptuitorului DUTCĂ Ion *****de a comite fapta imputată, în concluzie, la cazul dedus judecății sunt prezente toate elementele componenței de contravenție.

Colegiul stabilește că, DUTCĂ Ion *****este persoană fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei avea împlinită vârsta de 16 ani de răspundere contravențională. În plus, acesta este membrul al familiei victimei, şi anume fiica acestuia, corespunzător, făptuitorul este *subiect al contravenției*.

Prin justețea probelor, instanța de recurs consideră acțiunile lui DUTCĂ Ion *****corect calificate în baza art.78/1 Cod contravențional al R. Moldova, iar persoana poate fi atrasă la răspundere contravențională fiind vinovată de comiterea contravenției imputate.

Mai mult decât atât, DUTCĂ Ion *****întrunește și *semnele subiectului special* al contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, fiind membru de familie cu victima DUTCĂ Aliona, care este soția acestuia. Or, conform art.(3) al Legii cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie, violență în familie, subiecți ai violenței în familie sunt agresorul şi victima membri ai aceleiași familii. Membri de familie, în sensul prezentei legi, sunt: a) în condiția de conlocuire: *persoanele aflate în căsătorie*, în divorț, sub tutelă şi curatelă, rudele, afinii lor, soții rudelor, persoanele aflate în relații asemănătoare celora dintre soți (concubinaj) sau dintre părinți şi copii; b) în condiția de locuire separată: persoanele aflate în căsătorie, în divorț, rudele, afinii lor, copiii adoptivi, persoanele aflate sub curatelă, persoanele care se află ori s-au aflat în relații asemănătoare celora dintre șoți (concubinaj).

13. Instanța de recurs reține că, materialele cauzei denotă că, victima DUTCĂ Aliona este membru de familie al acuzatului, în sensul dat acestei noțiuni de art.133/1 lit. a) Cod penal și art.3 alin.(2) lit.a) al Legii nr. 45 din 1 martie 2007 cu privire la prevenirea şi combaterea violenței în familie. Astfel victima și agresorul sunt soț și soție, respectiv sunt membri de familie, în sensul normelor enunțate și subiect al contravenției imputate.

Astfel, reținând legalitatea întocmirii procesului verbal cu privire la contravenție, Colegiul penal constată că în procesul-verbal se regăsește acuzația că, acesta a manifestat un comportament violent în raport cu DUTCĂ Aliona. De asemenea în procesul-verbal cu privire la contravenție se regăsește trimiterea expresă la norma juridică la care se califică fapta sa (art.78/1 Cod contravențional). Prin urmare probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate. În aceste condiții, procesul-verbal cu privire la contravenție are valoare probatorie sub aspectul stării de fapt. În acest sens, este de remarcat că în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului s-a reținut în mod constant că prezumțiile nu sunt contrare, de principiu, Convenției Europene a Drepturilor Omului. Astfel, în cauza Salabiaku v. Franța, 07.10.1998, § 27, Curtea a reținut că prezumțiile sunt permise de Convenție, dar nu trebuie să depășească limitele rezonabile, având în vedere gravitatea mizei si salvgardând drepturile apărării (Radio France și alții v. Franța, 30.03.2004, § 24).

Colegiul penal conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar contravenientului DUTCĂ Ion *****i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal, însă nu a reușit să răstoarne prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură actele contestate.

Deci, în situația în care procesul-verbal cu privire la contravenție, legal întocmit, se bucură de prezumția legalității, iar cumulul de probe acumulate de către agentul constatator demonstrează fără echivoc comiterea de către DUTCĂ Ion *****a acțiunilor ilicite prevăzute la art.78/1 Cod contravențional, de către instanță nu sunt temeiuri de a pune la îndoială corectitudinea acțiunilor agentului constatator şi legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție.

14. La caz, Colegiul penal relevă că, nu rezistă criticii argumentul recurentului potrivit căruia hotărârea instanței de judecată se limitează la o expunere superficială și abstractă a aspectelor faptice ale cauzei, or se constată că instanța de judecată la examinarea cauzei a determinat caracterul veridic al contravenției imputate, existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei, vinovăția persoanei, precum și alte circumstanțe care au importanță pentru examinarea cauzei, adică a examinat cauza sub toate aspectele, complet și obiectiv, cu respectarea dreptului la un proces echitabil.

Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată, astfel că, se reconfirmă poziția instanței precum că, făptașul nu a prezentat nici o probă pertinentă, concludentă și utilă care ar combate argumentele agentului constatator și ar dovedi contrariul.

În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, instanțele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăția acuzatului prin adoptarea unor soluții motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, în cazul în care instanțele judecătorești naționale se abțin de a da un răspuns

special și explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părții care le-a formulat posibilitatea de a ști dacă o anumită susținere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija contra Spaniei, 09.12.1994, §29; Papon contra Franței (nr.2), dec., 15.12.2001; Boldea contra României, 15.02.2007, §30)*.

15. Referitor la sancțiunea aplicată de către instanța de judecată, Colegiul reține că norma consacrată la art.78/1 Cod contravențional, incriminează violența în familie, adică maltratarea sau alte acțiuni violente, comise de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, care au provocat vătămare neînsemnată a integrității corporale. Fapta respectivă este sancționată cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 40 la 60 de ore sau cu arest contravențional de la 7 la 15 zile.

Astfel, instanța de recurs apreciază că aceasta a fost a fost administrată în limitele impuse de art.38 a Codului contravențional și în limitele stabilite de art.78/1 Cod contravențional, în vigoare la momentul comiterii faptei, de altfel fiind stabilită în cuantumul limitei aplicabile la acel moment sancțiune contravențională sub formă de arest contravențional pe un termen de 7 zile iar ca urmare, sancționarea făptuitorului nu s-a făcut în scop abuziv, ci doar reieșind din faptul că contravenientul DUTCĂ Ion *****s-a găsit vinovat de săvârșirea faptelor, astfel cum au fost descrise în procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 500177 din 28.01.2025. Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art.441 al Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

Instanța de judecată, la stabilirea sancțiunii contravenționale, a avut în vedere prevederile art.32 și art.38 Cod contravențional, respectiv principiile generale privind proporționalitatea sancțiunii și limitele legale de aplicare a acesteia, precum și caracterul și gradul prejudiciabil al contravenției.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de recurs evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin.(4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. (*Zilibergerg împotriva Moldovei, § 35, 1 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, 4 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994*).

În concret, instanța a apreciat că fapta săvârșită de contravenientul DUTCĂ Ion *****, constând în acte de violență împotriva soției sale, DUTCĂ Aliona, se încadrează în ipoteza prevăzută de art.78/1 Cod contravențional, având în vedere că victima a declarat în ședința de judecată că se teme de comportamentul soțului, contravenientul are un comportament agresiv, inclusiv verbal, asociat frecvent consumului de alcool, fapta a generat un pericol pentru integritatea fizică și morală a victimei. În aceste condiții, instanța a apreciat că aplicarea sancțiunii sub formă de arest contravențional este justificată și

proporțională, având atât caracter reparatoriu, cât și preventiv, întrucât transmite un mesaj de respectare a legii în societate, asigură eficiența principiilor enunțate la art.2 Cod contravențional, respectiv protecția drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea ordinii publice și a altor valori ocrotite de lege, contribuie la prevenirea săvârșirii de noi contravenții de către același făptuitor sau de către alte persoane.

Astfel, sancțiunea aplicată coincide cu limita minimă prevăzută de lege, nefiind excesivă sau abuzivă, și răspunde în mod corespunzător atât caracterului faptei, cât și circumstanțelor concrete ale cauzei.

Colegiul respinge solicitările recurentului privind aplicarea unei sancțiuni mai blânde, sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității. La stabilirea sancțiunii contravenționale, instanța a avut în vedere impactul profund și de durată al violenței asupra victimei, respectiv asupra DUTCĂ Aliona, care a fost supusă abuzului emoțional și fizic. Din probele administrate în ședința de judecată s-a stabilit că victima a suferit stres post-traumatic, anxietate, depresie, tulburări de somn și scăderea stimei de sine, afectându-i relațiile și calitatea vieții.

Analizând personalitatea contravenientului și gravitatea acțiunilor sale, Colegiul constată că aplicarea arestului contravențional pe durata minimă prevăzută de art.78/1 Cod contravențional – 7 zile este proporțională și temeinică, având atât un caracter preventiv, cât și unul intervențional. Această măsură se justifică și prin obligația pozitivă a statului de a proteja victima violenței domestice și de a sancționa comportamentul agresiv al făptuitorului.

Instanța de recurs a analizat și opțiunea contravenientului pentru sancțiunea sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității și a constatat că, în circumstanțele cauzei, aceasta nu este oportună, datorită următoarelor considerente, DUTCĂ Ion prezintă un comportament agresiv, asociat consumului de alcool, și aplică violență psihică și fizică soției sale, faptele au fost, în mare parte, nedeclarate organelor de drept din cauza jenelor față de copii iar materialele cauzei relevă că măsura propusă nu garantează corectarea comportamentului contravenientului și nici executarea efectivă a sancțiunii.

Colegiul subliniază că hotărârea trebuie să fie proporțională nu doar cu gravitatea faptei, ci și cu circumstanțele și nevoile făptuitorului și ale societății. Totodată, decizia trebuie să inspire încredere justițiabililor, conform principiului imparțialității prevăzut la art.6 par.1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Prin urmare, menținerea arestului contravențional de 7 zile se impune ca măsură adecvată, proporțională și legitimă, având în vedere protecția victimei, prevenirea recidivei și eficiența sancțiunii. Instanța de recurs apreciază că sancțiunea aplicată este echitabilă și proporțională cu acțiunile contravenientului. Măsura aleasă corespunde atât pericolului social al contravenției, cât și persoanei vizate de procesul-verbal, asigurând atingerea scopurilor principale ale sancțiunii contravenționale: restabilirea echității sociale și prevenirea săvârșirii de noi contravenții, atât de către contravenient, cât și de către terți.

Prin urmare instanța, la aplicarea pedepsei, a avut în vedere caracterul și gradul prejudiciabil al faptei, personalitatea contravenientului, circumstanțele cauzei care pot atenua sau agrava răspunderea. Astfel, sancțiunea contravențională reprezintă o măsură de constrângere a statului, aplicată de instanțele de judecată în numele legii, fiind un

instrument de corectare și reeducare a persoanei care a săvârșit contravenția, implicând anumite restricții sau lipsuri ale drepturilor acesteia, proporțional cu gravitatea faptei.

Mai mult decât atât pedeapsa contravențională are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea contravenientului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi contravenții atât din partea contravenientului, cât şi a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei contravenții i se aplică o pedeapsă echitabilă. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată tine cont de gravitatea contravenției săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Din analiza cuprinsului hotărârii rezultă că instanța de fond a identificat circumstanțe care justifică aplicarea arestului contravențional pentru 7 zile, considerând că această măsură este singura eficientă pentru corectarea contravenientului. Instanța a apreciat că pedeapsa aplicată respectă principiile proporționalității și echității, având în vedere gravitatea faptei, intenția și persoana vinovatului. Astfel, stările de fapt și circumstanțele comiterii contravenției de către DUTCĂ Ion *****indică, în opinia Colegiului penal, incorectitudinea modificării pedepsei, or contravenientul a săvârșit intenționat contravenția prevăzută de art.78/1 Cod contravențional**,** iar instanța de fond i-a aplicat arest contravențional, în conformitate cu prevederile art.3 Cod contravențional, respectiv principiile generale ale răspunderii contravenționale și proporționalității sancțiunii.

Colegiul constată că nu există temeiuri legale sau circumstanțe noi care să justifice modificarea pedepsei stabilite inițial de instanța de fond.

16. Se apreciază că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor, a ținut cont de cerințele art.457-458 Cod contravențional, care prevăd examinarea cauzei contravenționale sub toate aspectele, complet și obiectiv, clarificând circumstanțele ce au importanță pentru soluționarea justă a cauzei. Conform prevederilor art.470 Cod contravențional, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute la art.466 Cod contravențional, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.

Autorul își întemeiază recursul în baza art.466 Cod Contravențional, care prevede că hotărârile pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond în cazurile indicate la lit. a)-l). Nici un motiv din cele indicate în dispoziția normei cuprinse la art.467-468 Cod contravențional nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept și care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate.

Din lecturarea textului hotărârii adoptate și pronunțate asupra vinovăției făptuitorului pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art.78/1 Cod contravențional, nu se reliefează împrejurarea că prima instanță a adus atingere art.6 CEDO, prin prisma motivării hotărârii judecătorești, or hotărârea cuprinde, circumstanțele constatate, probele pe care se întemeiază concluzia, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional. Astfel, Colegiul Penal menționează că careva încălcări, sau abateri de la norma de drept, la emiterea hotărârii, instanța de fond nu a admis, temeiurile invocate de recurent, neavând suport de

fapt și de drept, or, nu era posibilă descoperirea și ridicarea probelor prin intermediul unei alte măsuri.

Colegiul penal reiterează că, argumentele aduse de către apărare în interesele contravenientului în susținerea cererii de recurs sunt declarative și neconfirmate prin probe pertinente care din punct de vedere al utilității nu coroborează între ele.

Față de lucrul judecat de primă instanță, Colegiul Penal constată o motivare amplă și temeinică a hotărârii pronunțate cu privire la circumstanțele concludente în raport cu cerințele formulate, astfel fiind în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. Potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului argumentelor primei instanțe. În cazul în care instanța de fond și-a motivat soluția luată, arătând în mod concret la împrejurările care fundamentează concluziile sale, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, prima instanță a dat o apreciere corectă probelor administrate și a adoptat o hotărâre întemeiată, iar cererea de recurs este neîntemeiată, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către avocatul Veaceslav CĂTĂRĂU în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, DUTCĂ Ion *****, și a menține Hotărârea Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 4-26/2025 din 03 aprilie 2025, fără modificări.

17. Conducându-se de prevederile art.473 alin.(1) pct.1) lit.c), 474 Cod contravențional, Colegiul Penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul declarat de către avocatul Veaceslav CĂTĂRĂU în interesele persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, DUTCĂ Ion *****, împotriva Hotărârii Judecătoriei Hâncești (sediul Central) nr. 4-26/2025 din 03 aprilie 2025, în cauza contravențională intentată prin Procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI06 500177 din 28.01.2025, în privința lui **DUTCĂ Ion *****în temeiul art.78/1 Cod contravențional, şi se menține fără modificări Hotărârea atacată.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
Judecătorul **Eugeniu BEȘELEA**

Judecătorii **Olga COJOCARU**

Vitalie BUDECI